

Søg...

13. maj 2016

Jacob Krogsøe (<http://www.planetpulp.dk/author/jacob/>)

Ingen kommentarer

Synes godt i

Captain America: Civil War

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Captain%20America%3A%20Civil%20War&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20side%3A%20Cap
america-civil-war%2F)

Gemt i noget der ligner en Avengers-film finder vi den stærke afslutning på fortællingen om Steve og Buckys venskab. På mange måder en fin film, med en helt overdådig kampscene i en lufthavn og flere andre stærke elementer, men filmen bliver desværre 25 minutter for lang og den stikker i for mange retninger.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/captain_america_civil_war/captain_america_civil_war_plakat_stor.jpg)Skuld gammel venskab rejn forgo
og stryges fræ wor mind?
Skuld gammel venskab rejn forgo
med dem daw så læng, læng sind?
Di skjønne ungdomsdaw, å ja,
de daw så svær å find!
Vi'el løwt wor kop så glådle op
for dem daw så læng, læng sind!

Det handler om venskab

Jeppe Aakjær skrev i 1927 **Skuld gammel venskab rejn forgo** på grundlag af den skotske **Auld Lang Syne** fra 1788. Dybest set er det fortællingen om gamle dage og venskab. Og dybest set kunne det være en sang om Steve “Captain America” Rogers og Bucky “Winter Soldier” Barnes.

Et venskab der strækker sig tilbage til tiden før 2. verdenskrig. Et venskab der på fornemste vis blev skildret i mesterværket **Captain America: The First Avenger** (<http://www.planetpulp.dk/?p=33006>) fra 2011. Og et venskab der for alvor kom på prøve i **Captain America: The Winter Soldier** (<http://www.planetpulp.dk/?p=35852>) fra 2014, hvor det viste sig, at Bucky havde overlevet og var blevet til en ond supersoldat.

I **Captain America: Civil War** fra 2016 kulminerer dette venskab, da det får den gode Kaptajn A til at vælge mellem nye og gamle venner, til at vælge mellem hjernen og hjertet.

Og selvom den flere steder drukner i bulder og brag handler **Civil War** i sin essens også om venskab og om at følge det, man tror er det rigtige i en verden og en tid, hvor grænserne mellem rigtigt og forkert, ondt og godt, udviskes.

“Whose Side Are You On?”

Filmen er delvist baseret på Mark Millar og Steve McNivens eventserie **Civil War**, der udkom i perioden fra juli 2006 til januar 2007.

Den nye bølge af superheltefilm begyndte i 2008 med **Iron Man**. Med **Civil War** er vi nu kommet til “Phase 3”, og det er spillefilm nummer 13 i hele The Marvel Cinematic Universe, som den store forkromede franchise kaldes.

Det er en franchise, som også tæller tv-serier og som spiller sammen med tegneserierne. Men de store flagskibe er selve spillefilmene. De 13 film har i skrivende stund omsat for 9,8 milliarder dollars og har samlet “kun” kostet 2.43 milliarder dollars.

Det er MANGE penge, de har lavet i overskud. Rigtig mange penge. Og det er nok også her, at man finder nogle af de problemer, som jeg mener kaster en skygge over flere af de senere Marvel-film.

Gode gamle Ben Parker sagde *“With great power comes great responsibility.”* Klassisk superhelte snik-snak, men hvis man vender det om til en økonomisk tankegang, giver det også mening i form af noget lignende: “Når du kan lave mange penge, så skal du lave mange penge.”

Dollars styrer verden

Så de gode Marvel-folk har naturligvis nærstuderet, hvad der virker og ikke virker og har derefter lavet en formel. En formel, der garanterer en indtjening på plus 500.000.000 dollars – svært at sige nej til, ikk’?

Problemet er så, at det hele kommer til føles (fy fy-ord) lidt generisk, lidt maskinelt. Det blev mest udtalt i løbet af “Phase 2”, og det er også noget, som **Civil War** lider under.

Ja, det er en ret fed film, men den kunne have været en del bedre. Og det siger jeg ikke, fordi jeg bare er en gammel mavesur mand. Men fordi jeg er bekymret for, at man udvander et univers, som jeg synes på mange måder er helt utroligt godt gennemtænkt og udført.

Og hvis man lige tage en tur op i helikopteren og kigger på Hollywood-film generelt, så er det desværre en tendens. Ja, Hollywood har altid skabt formler og film, der virker rent økonomisk, men der er også kommet nybrud, instruktører der vil noget andet, bevægelser der afsøger nyt land og ikke bare remakes, sequels og prequels.

Der mangler kort sagt nyt blod, nye idéer og at studierne tør tænke nyt, fremfor “bare” at assimilere nye talenter ind i deres store pengemaskine. Vi har brug for en Worf, der siger *“Assimilate this!”* hvorefter de kreative skibe sejler i nye retninger. *“To explore strange new worlds, to seek out new life and new civilizations, to boldly go where no man has gone before.”*

Du skal vælge side!

Men lad os kort tage et blik på handlingen.

Som i tegneserien af samme navn handler det om “Whose Side Are You On?”. Uden at afsløre for meget, bliver vores helte delt i to fraktioner: Dem der vil støtte en aftale om mere regeringskontrol og dem, der ikke vil.

Konflikten tilspidises, de to alfahanner Tony og Steve, Iron Man og Kaptajn A, står på hver deres side. Og da Steve siger følgende summerer det meget godt konflikten op:

“Tony, you CHOSE to do that. If we sign this, we surrender our right to CHOOSE. What if this Panel sends us somewhere we don’t think we should go? What if there’s somewhere we need to go and they don’t let us? We may not be perfect but the safest sands are still our own.”

For kan superhelte fungere som en regerings politienhed eller skal vigilante-delen være til stede for at de kan fungere som superhelte?

En fin fortælling gemt lidt væk

Lidt gemt væk i den store Avengers-maskine og selve idéen om en borgerkrig blandt superheltene er fortællingen om Kaptajn A og hans gamle ven. En fortælling der på rørende vis viser, at Kaptajnen bestemt ikke bare er en patriotisk maskine.

Nej, for ham betyder venskab meget. Og det at holde fast i idealer uanset hvilket politisk ståsted du har. Så nej, han er ikke bare en talsperson for liberalisme men mere en form for hårdtslående humanisme.

Da Kaptajn A gjorde sin entré i 1941, midt under 2. verdenskrig, var fjendebilledet tydeligt og fronterne trukket klart op. I den moderne verden er det noget helt andet. Og det har manuskriptforfatterne dygtigt trukket frem. Her er fjenderne i det skjulte, her er der terrorisme og her bliver grænserne mellem god og ond utydelige.

Og netop dette mudrede verdensbillede er noget af det bedste ved **Civil War** og allerbedst skildret gennem Kaptajnen og The Winter Soldier, Bucky Barnes; spændingsfeltet mellem kaptajnens fortid, nutid og potentielle fremtid.

Det er helt bestemt en meget stærk fortælling, en spændende konflikt, det er bare ærgerligt, at den drukner lidt i den velmurte Marvel-maskine. Filmen bliver simpelthen næsten en halv time for lang, da den både vil for mange steder hen og samtidig have en masse action og afrundingen på Kaptajnens fortælling, som blev startet så fornemt i **The First Avenger** og uddybet ganske fremragende i **The Winter Soldier**.

Det store Marvel-monster

Det gør, på trods af filmens titel, at den mere føles (ja, slemt ord igen, men det sådan jeg har det) som en **Avengers**-film. Bevarer, som en **Avengers**-film er den da også bedre end **Age of Ultron** (<http://www.planetpulp.dk/?p=40074>) (2015), men det er synd, at man vælger at tilmudre en så stærk fortælling, som Kaptajn A bærer rundt på, ved at ville for meget i en nærmest hysterisk søgen efter at give mening i den store Marvel-fortælling.

Der hvor **Avengers**-assimileringen dog giver god mening er i de fremragende kampsekvenser i lufthavnen. De hører bestemt til blandt de bedste superheltekampe, som vi endnu har set på film. Opfindsomme og med en fornem sans for at blande nye og gamle karakterer sammen.

Det er en fornøjelse at se Ant-Man, Black Panther føles ægte og som en maskulin urkraft og Spider-Man er *spot on*. Det er voldsomt, morsomt og helt forrygende underholdning. Her taber man kæben og lader sig forføre.

Men der er også for meget ligegyldigt snak i filmen, for mange lidt kedelige passager, og det gør, at filmen desværre aldrig kommer helt op på siden af de to første Kaptajn A-film og den første **Avengers**-film.

Der er masser af sprælske detaljer, men det er som om at det monster, der er Marvel-universet, knuser lidt af den superhelteglæde, som filmen besidder. Det hele truer med at kollapse, og filmen bliver som sagt alt for lang, men heldigvis lykkes det for filmfolkene at forløse handlingen og specielt fortællingen om Steve og Bucky på en fin måde. Så underholdningen er sikret, filmen kunne bare have været meget, meget bedre.

Titel: Captain America: Civil War

Instruktører: Anthony Russo og Joe Russo

Manuskript: Christopher Markus og Stephen McFeely

Cast: Chris Evans (Steve/Kaptajn A), Robert Downey, Jr. (Tony/Iron Man), Sebastian Stan (Bucky/Winter Soldier)

Producere: Kevin Feige (producer), Victoria Alonso (executive producer), Louis D'Esposito (executive producer), Alan Fine (executive producer), Stan Lee (executive producer), Nate Moore (executive producer), Patricia Whitcher (executive producer)

Foto: Trent Opaloch

Klip: Jeffrey Ford og Matthew Schmidt

Musik: Henry Jackman

Spilletid: 147 minutter

Aspect ratio: 2.35 : 1

Lyd: Dolby Digital 5.1

Sprog: Engelsk

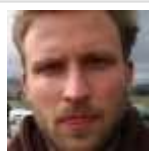
Undertekster: Dansk

Produktionsland, år: USA, 2016

Produktionsselskaber: Marvel Studios, Walt Disney Studios Motion Pictures

Anmeldt i nr. 127 | 13/05/2016 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=42002)

Stikord: Film baseret på tegneserie (<http://www.planetpulp.dk/?p=6065>), Superhelte (<http://www.planetpulp.dk/?p=2907>)

Jacob Krogsøe (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894). Medstifter af Planet Pulp. Redaktør. Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek. Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. **Maltin's Film Guide [..]** (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar